

[Stensballe.]

Jeg skal blot nævne, at de Millionbeløb, der er stillet til Raadighed for Handelsministeren til Støtte af Industri og Haandværk, administreres gennem et Udvalg, der gør Indstilling til Ministeren, et Udvalg, som bestaar af en Repræsentant for Handelsministeriet, en for Finansministeriet, to for Fællesrepræsentationen for Haandværk og Industri og en for de Samvirkende Fagforbund. Paa tilsvarende Maade kunde man vel nok sammensætte et Udvalg her, der kunde være til Støtte for Ministeren senere hen. Jeg tror, man paa den Maade kunde hjælpe Egnene bedst rundt omkring, og at man vilde faa den samme Sikkerhed for Rigsdagen for, at der ikke blev anvendt Penge, som man kunde sige ikke burde være anvendt.

Naar jeg sagde før, at jeg ønskede at faa nedsat et Udvalg, er det, fordi jeg mener det berettiget at undersøge, om der ikke er Grund til at begrænse dette Lovforslag, eller i hvert Fald fikser, hvad det i Virkeligheden indeholder. Den højtærede Minister sagde, at dette Lovforslag gjaldt kun de tre Strækninger. Jeg mener, det maa gælde alt, hvad Ordlyden omfatter, og derfor synes jeg, det vilde være rigtigt, at Lovforslagets Rækkevidde blev fastslaaet. Saa meget mere Grund er der hertil, som der vel ikke er nogen, der vil tænke sig, at det over en længere Aarrække vil kunne betale sig at elektrificere nogen af de andre Linier, naar man ser paa det Antal rejsende, som nu findes dér. Det vil i alt Fald sikkert give endnu betydeligere Underskud, end man kan forvente af de Linier, som den højtærede Minister nu siger at Lovforslaget drejer sig om.

Jeg er villig til, og mit Parti er villigt til i et Udvalg at drøfte det Spørgsmaal, jeg her har fremdraget, Spørgsmaalet om at søge at komme ogsaa andre Egne af Landet til Hjælp, og jeg ønsker som nævnt tillige at drøfte det Spørgsmaal, om det ikke er rimeligt at begrænse Loven saaledes, at det ikke bliver et Beløb paa et halvt Hundrede Millioner Kroner, som der gives Lovhjemmel til Anvendelsen af.

Ch. Petersen: Lovforslaget om Elektrificering af Københavns Nærtrafik hviler jo paa den Betænkning, som er afgivet af det Udvalg, den højtærede Minister nedsatte i 1926 til Undersøgelse af en hel eller delvis Elektrificering af den københavnske Nærtrafik. Betænkningen er omdelt til alle Rigsdagens Medlemmer, og jeg tror, at ærede Medlemmer, der har haft Lejlighed til at

gennemlæse den, vil erkende, at den bærer Vidnesbyrd om, at det hverken har skortet paa Grundighed eller paa Sagkundskab i det Udvalg, der har afgivet Betænkningen. Jeg synes ogsaa, det er et heldigt Tidspunkt, Betænkningen er blevet afgivet paa, dels fordi den højtærede Minister hele Tiden har vist denne meget vigtige Sag stor Interesse, men ogsaa fordi Nærtrafikken efterhaanden er blevet saa overordentlig vanskelig og utilfredsstillende, ikke blot for Statsbanerne, men ogsaa for den store Befolkning, der er henvist til at benytte Nærtrafikken. Det Tidspunkt maa derfor formentlig være kommet, da det skulde være gør ligt at faa gennemført denne vigtige Sag i Rigsdagen.

Det fremgaar af Betænkningen, og Ministeren gjorde ogsaa opmærksom derpaa, at Spørgsmaalet om Elektrificering af Nærtrafikken har været fremme gentagne Gange lige siden 1902, uden at der hidtil er kommet noget som helst positivt ud deraf. Jeg for mit Vedkommende tror, det har været til stor Skade for Statsbanerne, at det ikke tidligere er lykkedes dem at komme til en Ordning af denne Sag, netop fordi det sikkert har været Grunden til, at Banerne ikke har kunnet fastholde deres Trafik, men har maattet se paa, at Sporveje, Omnibusser og Personbiler har taget en meget væsentlig Del af den Trafik, der naturligt tilkom Banerne. Nu hørte jeg, at det ærede 3die Medlem for 4de Kreds (Stensballe) mente, det vilde være rimeligt at indhente yderligere Erfaringer, og at man ikke hovedkulds skulde kaste sig ud i denne Sag. Det synes jeg dog egentlig ikke der er Fare for; thi det faktiske Forhold er, at der har været talt om Sagen i ca. 30 Aar, og at en Kommission har beskæftiget sig med Spørgsmaalet i henimod fire Aar. Jeg synes da ikke, man faar Indtryk af, at det paatænkes at træffe hovedkulds Beslutninger. Jeg synes, Overvejelserne har staaet saa længe paa, at alting taler for nu at komme til en Ordning.

Jeg sagde før, at Rutebiler, Sporveje og Personbiler har taget en meget væsentlig Del af Trafikken, som derved er gaaet udenom Statsbanerne. Dette er egentlig ikke sket, fordi man har kunnet blive befordret hurtigere med disse Befordringsmidler, ingenlunde. Det er, synes jeg, interessant at se af Betænkningen, i hvor høj Grad de forskellige Befordringsmidler har erhvervet sig Trafik. Man ser f. Eks., at de nordsjællandske Sporveje alene for deres Vedkommende har befordret 5 Millioner rejsende aarligt, medens Statsbanerne kun havde til Befordring 3,4 Millioner rejsende paa Klampenborg-Banen i Aaret 1927—28 og 3 Millioner